

- 1 Give ear, O heavens, let me speak; Let the earth hear the words I utter!
- 2 May my discourse come down as the rain, My speech distill as the dew, Like showers on young growth, Like droplets on the grass. *May my discourse ... on the grass I.e., may my words be received eagerly; cf. Job 29.22–23.
- 3 For the name of יהוה I proclaim; Give glory to our God!
- 4 The Rock!—whose deeds are perfect, Yea, all God's ways are just; A faithful God, never false, True and upright indeed.
- 5 *Meaning of verse uncertain. Unworthy children—That crooked, perverse generation—Their baseness has played God false.
- 6 Do you thus requite יהוה, O dull and witless people? Is not this the Father? *Father A poetic figure that takes as a given the ancient Near Eastern status and gender hierarchy: a promise of legitimacy, protection, and sustenance in return for obedience. See further the Dictionary under "father." who created you—Fashioned you and made you endure!
- 7 Remember the days of old, Consider the years of ages past; Ask your parent, who will inform you, Your elders, who will tell you:
- 8 When the Most High gave nations their homes And set the divisions of humanity, [God] fixed the boundaries of peoples In relation to Israel's numbers.
- 9 For יהוה's portion is this people; Jacob, God's own allotment.
- 10 [God] found them in a desert region, In an empty howling waste. [God] engirded them, watched over them, Guarded them as the pupil of God's eye.
- 11 Like an eagle who rouses its nestlings, Gliding down to its young, So did [God] spread wings and take them, Bear them along on pinions;
- 12 יהוה alone did guide them, No alien god alongside.
- וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי־פִי: וְהָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֶדְבָּרָהּ
- כִּטְלֵא אִמְרֹתַי כְּשֹׁעִירִים עַל־דָּשָׁא וְכִרְבִּיבִים עַל־יַעֲשֹׁב: יִשְׁרָף כַּמָּטָר לִקְחֹלִי תִזְלַ
- כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הִבּוּ גִדְל לֵאלֹהֵינוּ:
- כָּל־דִּרְכָיו מִשְׁפָּט אֶל אֱמוּנָה וְאִין עֲלֵל צְדִיק וְיֹשֶׁר הוּא: הַצּוֹר תָּמִים פָּעִלוּ כִּי
- שָׁחַת לוֹ לֹא בָנָיו מוֹמִם דִּוֵּר עֲקֹשׁ וּפְתִלְתֵּל:
- נָבֵל וְלֹא חָכִים הֲלוֹא־הוּא אֲבִיךָ קִנְךָ הוּא עֲשֶׂךָ וְיִכְנַנְךָ: חִימָן הֲלִי־הִנֵּה בְּתִיבָה אַחַת (תִּנְגְּמִלְדָּאֵת עָם הַלְיָהוּ) *בִּסְפָּרִי
- בִּינּו שָׁנוֹת דִּרְנִיךְ שְׁאַל אֲבִיךָ וְיַגִּידְךָ זִקְנֶיךָ וְיֹאמְרוּ לְךָ: זָכֹר יָמֹת עוֹלָם
- בְּנֵי אָדָם יִצְבּ נִבְלַת עַמִּים לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: בִּהְנַתֵּל עֲלִיוֹן גּוֹיִם בַּהֲפָרִידוֹ
- כִּי חֶלֶק יְהוָה עָמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ:
- יָלַל יִשְׁמֹן יִסְבְּכָנְהוּ יִבּוֹנְלָהוּ יִצְרָנְהוּ כַּאֲשֶׁרֹן עֵינָו: יִמְצָאֵהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר וּבְתֵהוּ
- עַל־גּוֹזְלָיו יִרְחֹף כְּנֶשֶׁר יִקְחָהוּ יִשְׁאָהוּ עַל־אֲבָרָתוֹ: כְּנֶשֶׁר יִעִיר קִנּוֹ
- יְהוָה בַּדָּד יַנְחֵנּוּ וְאִין עִמּוֹ אֵל נָכָר:

13	<p>תנובתם את עמלם בשר ודם (ברכות) (א) וְשָׂאֵם מִלֶּחֶם הָאֲרֶזֶם מִלֶּחֶם הָאֲרֶזֶם מִלֶּחֶם הָאֲרֶזֶם</p> <p>[God] set them atop the highlands, To feast on the yield of the earth; Nursing them with honey from the crag, And oil from the flinty rock.</p>	25	<p>וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים</p> <p>The sword shall deal death without, As shall the terror within, To youth and maiden alike, The suckling as well as the aged.</p>
14	<p>וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים</p> <p>Curd of kine and milk of flocks; With the best* best Lit. "fat" of lambs, And rams of Bashan, and he-goats; With the very finest* Very finest Lit. "kidney fat of" wheat—And foaming grape-blood was your drink.</p>	24	<p>וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים</p> <p>Wasting famine, ravaging plague, Deadly pestilence, and fanged beasts Will I let loose against them, With venomous creepers in dust.</p>
15	<p>וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים</p> <p>So Jeshurun grew fat and kicked—You grew fat and gross and coarse* coarse Meaning of Heb. kasitha uncertain. —They forsook the God who made them And spurned the Rock of their support.</p>	23	<p>וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים</p> <p>I will sweep misfortunes on them, Use up My arrows on them:</p>
16	<p>וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים</p> <p>They incensed [God] with alien things, Vexed [God] with abominations.</p>	22	<p>וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים</p> <p>For a fire has flared in My wrath And burned to the bottom of Sheol, Has consumed the earth and its increase, Eaten down to the base of the hills.</p>
17	<p>וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים</p> <p>They sacrificed to demons, no-gods, Gods they had never known, New ones, who came but lateily, Who stirred not your forebears' fears.* Who stirred not your forebears' fears Meaning of Heb. unceratn, Arabic sha'ara suggests the rendering "Whom your forebears did not know."</p>	21	<p>וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים</p> <p>They incensed Me with no-gods, Vexed Me with their futilities; *futilities I.e., idols. I'll incense them with a no-folk, Vex them with a nation of fools.</p>
18	<p>וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים</p> <p>You neglected the Rock who begot you, Forgot the God who labored to bring you forth.</p>	20	<p>וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים</p> <p>[God] said: I will hide My countenance from them, And see how they fare in the end, For they are a treacherous breed, Children with no loyalty in them.</p>
19	<p>וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים</p> <p>He saw and was vexed And spurned these sons and daughters.</p>	24	<p>וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים</p> <p>Wasting famine, ravaging plague, Deadly pestilence, and fanged beasts Will I let loose against them, With venomous creepers in dust.</p>
20	<p>וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים</p> <p>[God] said: I will hide My countenance from them, And see how they fare in the end, For they are a treacherous breed, Children with no loyalty in them.</p>	23	<p>וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים</p> <p>I will sweep misfortunes on them, Use up My arrows on them:</p>
21	<p>וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים</p> <p>They incensed Me with no-gods, Vexed Me with their futilities; *futilities I.e., idols. I'll incense them with a no-folk, Vex them with a nation of fools.</p>	22	<p>וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים</p> <p>For a fire has flared in My wrath And burned to the bottom of Sheol, Has consumed the earth and its increase, Eaten down to the base of the hills.</p>
22	<p>וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים</p> <p>For a fire has flared in My wrath And burned to the bottom of Sheol, Has consumed the earth and its increase, Eaten down to the base of the hills.</p>	25	<p>וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּחְתֶּם אֶת הָאֱלֹהִים</p> <p>The sword shall deal death without, As shall the terror within, To youth and maiden alike, The suckling as well as the aged.</p>

40	Lo, I raise My hand to heavenAnd say: As I live forever,	כִּי־אֶשָׂא אֶל־שָׁמַיִם יָדִי וְאֶמְלֹךְתִּי חַי אֲנִכִּי לְעֹלָם:	אִמְרָתִי אֶפְאַיֶהֶם אֲשֶׁבִיתָהּ מֵאֲנֹשׁ וְזָכְרָם:	26
41	When I whet My flashing bladeAnd My hand lays hold on judgment,Vengeance will I wreak on My foes,Will I deal to those who reject Me.	בְּמִשְׁפַּט יָדִי אֲשִׁיב נֶקֶם לְצִלִּי וְלִמְשַׁנְאֵי אֲשֵׁלֶם: אִם־שִׁנּוּתִי בִּרְקֹךְ חֲרָבִי וְתֹאחֲזִי		27
42	I will make My arrows drunk with blood—As My sword devours flesh—Blood of the slain and the captiveFrom the long-haired enemy chiefs.	וְאֶכְלֵ בָשָׂר מִדָּם חָלָל וּשְׁבִלָה אֲשֶׁקִּיר חֲצִי מִלֶּם וְחֲרָבִי	מִרֹאשׁ פְּרָעוֹת אוֹיֵב:	27
43	O nations, acclaim God's people!For He'll avenge the blood of His servants,Wreak vengeance on His foes,And cleanse His people's land.*And cleanse His people's land Cf. Num. 35.33. Meaning of Heb. uncertain; Ugaritic 'udm't "tears" suggests the rendering "And wipe away His people's tears." Cf. Isa. 25.8.	הַגּוֹיִם הַזֵּה עֲמֹ כִי הִם־עֲבָדָיו יָקוּם וְנֶקֶם יֵשִׁיב לְצִלִּיו וְכַפֵּר אֶדְמָתוֹ עִמּוֹ:	כִּי־נֹגִי אֶבֶד עֲצוֹת הַקָּדוֹ וְאֵין בָּהֶם תְּבוּנָה:	28
44	Moses came, together with Hosea son of Nun, and recited all the words of this poem in the hearing of the people.	וְיָבֹא מֹשֶׁה וְהוֹשֶׁעַ בֶּרֶנּוּן:	לֹו חֲקָמוֹ וְשִׁכִּילוֹ זָאת יָבִינוּ לְאַחֲרֵיתָם:	29
45	And when Moses finished reciting all these words to all Israel,	וְיָכַל מֹשֶׁה לְדַבֵּר אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל:	וְיָסִיּוּ רַבְּבָה אִם־לֹא כִי־צוּרָם מִכָּלֶם וְיִהְיֶה הַסִּגְיָרָם:	30
46	he said to them: Take to heart all the words with which I have warned you this day. Enjoin them upon your children, that they may observe faithfully all the terms of this Teaching.	תִּצְוֹם אֶת־בְּנֵיכֶם לְשֹׁמֵר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: שִׁימוּ לִבְכֶּם לְכָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנִי מַעֲיִד בְּכֶם הַיּוֹם אֲשֶׁר וְיֹאמְרוּ אֲלֵהֶם	כִּי לֹא כְצוּרָנוּ צוּרָם וְאֵיבָנוּ פְּלִילִים:	31
47	For this is not a trifling thing for you: it is your very life; through it you shall long endure on the land that you are to possess upon crossing the Jordan.	יָמִים עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הָיַרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: כִּי לֹא־דָבָר רָק הוּא מִלֶּם כִּי־הוּא חַיִּים וּבִדְבַר הַזֶּה תֹּאדָּרְכוּ	עֲמָרָה עֲנֵב־יָרוּשׁ אֲשֶׁכֶּלֶת מִרְחָת לָמוֹ: כִּי־מִנְפֶּן סוּם גִּפְלָם וּמִשְׁדָּמָת	32
48	That very day הוּדִי spoke to Moses:	וְיִדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה לֵאמֹר:	חֲמַת תַּנִּינִים יֵינָם וְרָאשׁ פִּתְנִים אֶבְרוֹ:	33
49	Ascend these heights of Abarim to Mount Nebo, which is in the land of Moab facing Jericho, and view the land of Canaan, which I am giving the Israelites as their holding.	יָרֵחוֹ וּרְאֵה אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נָתַן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַחֲזָהּ: אֶל־הָר הַעֲבָרִים הַזֶּה הִרְגִּבוּ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מוֹאָב אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי עֵלָה	הִלֵּא־הוּא כְּמֵס עֲמָדֵי חֲתוּם בְּאוֹצְרוֹתֵי:	34
50	You shall die on the mountain that you are about to ascend, and shall be gathered to your kin, as your brother Aaron died on Mount Hor and was gathered to his kin;	אֶל־עֲמִידָן כְּאֶשֶׁר־מָת אַהֲרֹן אֶחָיו בְּהָר הָהָר וַיֵּאסֹף אֶל־עַמּוֹ: וּמָת בְּהָר אֲשֶׁר אֹתָהּ עֵלָה שָׁמָּה וַיֵּאסֹף	תָּמוּט רִגְלָם כִּי קָרוֹב יוֹם אִילָם וְחַשׁ עֲתִידָת לָמוֹ: לִי נֶקֶם וְשֹׁלֵם לַעַת	35
51	for you both broke faith with Me among the Israelite people, at the waters of Meribath-kadesh in the wilderness of Zin, by failing to uphold My sanctity among the Israelite people.	קִדַּשׁ מִדְּבַרְצֶן עַל אֲשֶׁר לֹא־קִדַּשְׁתֶּם אוֹתִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: עַל אֲשֶׁר מַעֲלַתֶּם בִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִירֵב־רֵבֶת	יִתְנַחֲם כִּי יִרְאֶה כִּי־אֲזֹלֶת לִד וְאֶפֶס עֲצוֹר וְעוֹיֵב: כִּי־יִדְּיוֹ יִהְיֶה עֲמֹ וְעַל־עֲבָדָיו	36
52	You may view the land from a distance, but you shall not enter it—the land that I am giving to the Israelite people.	וְשָׁמָּה לֹא תָבוֹא אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר־אֲנִי נָתַן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי מִנֶּגֶד תִּרְאֶה אֶת־הָאֶרֶץ	וְאָמַר אִי אֱלֹהֵינוּ צוּר חֲסִיו בּוֹ:	37
			יִשְׁתּוּ יַיִן נְסִיכִם יִלְוִמוּ וַיַּעֲזוּלָם יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה: אֲשֶׁר חֲלָב זִבְחֵימֹו יֵאֲכָלוּ	38
			אִמִּית וְאִתָּהּ מִחֲצֵלִי וְאֲנִי אֶרְפָּא וְאֵין מִדֵּי מַצִּיל: רְאוּ ׀ עֲתֹה כִּי אֲנִי אֵלִי הוּא וְאֵין אֱלֹהִים עֲמָדִי אֲנִי	39